

gaard, og at disse Spørgsmaal først maa finde deres Afgjørelse. Jeg anser det for meget ønskeligt, at alle disse Spørgsmaal tages under samlet Overveielse, og jeg skal senere sige, hvorledes jeg foreløbig finantsfielt ser paa disse Ting. Jeg tror nemlig ikke, at de ere saaledes lige at løbe til, som det syntes mig, at den ærede Ordfører mente. Jeg tror, at der vil være Tale om meget alvorlige Udgifter, som Staten ikke uden at tage sin Kredit i Beslag, eller medmindre det fordeles paa en meget lang Aarrække, vil kunne overkomme. Med Hensyn til Overtagelsen af Jernbanestrækningen paa Falsler fra Drehoed skal jeg oplyse, at der for Tiden føres Forhandlinger, og disse ere førte til et vist Punkt med Indenrigsministeriet. Sagen beror for Diebliffet i Finantsministeriet, men vil atter komme til Indenrigsministeriet. Forhandlingerne angaa Overtagelsen af Volland = Falsler-Banen i det Hele, subsidiært om Overtagelsen af Banen fra Drehoed. Det er en temmelig betydelig Sum, der maa paaregnes. Staten er jo finantsfielt meget interesseret deri. Om man i Diebliffet kan komme dertil, kan jeg ikke udtale mig om. Der er paa Volland Noget, der hedder Forstærkningsfondets Aktier, som der synes at blive lagt Vægt paa, naaget de fra Statens Side ere ganske værdiløse, og det kan være, at der her kan beredes en Vanskelighed. — Med Hensyn til Tilveiebringelsen af en Dampfærge mellem Gjedser og Warnemünde skal jeg sige, at man meget godt kan opfordre Regjeringen til at foretage Skridt i den Retning, men det er jo ikke det ærede Finantsudvalg ubekjendt, at der i 1883 sluttedes en Overenskomst mellem den preussiske og den danske Postbestyrelse — den er Finantsudvalget bekjendt — som traadte i Kraft i Juli 1886, da Gjedserbanen blev aabnet, og efter den har man bundet sig for 10 Aar til Dampskibsarten mellem Gjedser og Warnemünde, som ganske vist ikke besørger hverken af danske eller af tyske Skibe, men af andre. Om man kan komme bort derfra, hvilket jeg ogsaa vilde finde ønskeligt, skal jeg i Diebliffet ikke udtale mig om, men jeg skal til den ærede Ordfører, som lægger saa megen Vægt paa Udviklingen af denne Route, og flere Gange bebrejdede mig, at jeg ikke vilde gjøre Noget for den, dog tillade mig at sige, at der nylig har været ført indgaaende Forhandlinger om at faae baade Dag- og Natfart paa Gjedser—Warnemünde, og i hvert Fald fra Sverige, nordfra i det Hele, og fra os er man ogsaa villig til at gaa ind paa det. Jeg kan i dette Diebliff ikke sige, om de tyske Statsbaner ville slutte

sig dertil, og derpaa vil det Hele jo bero. Det er altsaa en Udvikling af Farten, som i hvert Fald tilbørlig maa tilfredsstille den ærede Ordfører (Afbrydelse). Sa om Urime-ligheder kan det ikke nytte at diskutere, det har jeg ingen Interesse af. Ved Siden af, hvad jeg har meddelt, skal jeg tillade mig at oplyse, at det nu er kommet til det Standpunkt med de nordtyske Jernbanebestyrelser om en Route mellem Kjøbenhavn og Hamborg, at man kan faae en direkte og hurtig Forbindelse mellem Kjøbenhavn og Hamborg, saaledes at man hurtigere kan tilbaaelægge Veien over Kjøbenhavn, Gjedser, Warnemünde, Kjøbenhavn til Hamborg end ad den Vi, vi nu have. Hvad Jernern-Routen angaar, kan jeg ikke negte, at den kan jeg ikke saa let bringes til at interessere mig for. Jeg ser godt Vanskelighederne, Genererne, der ere ved Korsørrouuten, men ærede Medlemmer vilde jo vide, at man ogsaa der har en dobbelt Fart og ikke udenvidere kan løbe fra den, men det kan gjerne være, at man med Tiden vil komme bort fra den. Det forekommer mig, at hvis man ikke skulde være tilfreds med Forbindelsen mellem Kjøbenhavn og Hamborg, vil det for mig ligge nærmere at etablere en Dampskibsforbindelse mellem Gjedser og Travemünde, som er 12 Mil, end at gaa over Jernern og derved gaa til større Udgifter, hvad jeg synes, der er mindre Grund til; thi saa maa man jo ogsaa tage de lollandiske Baner med, og det vil ikke være gjort alene derved; thi i samme Diebliff maa man give dem en ny Overbygning og nyt Driftsmateriel (Afbrydelse.) Det er ganske sikkert, at der skal en meget stor Del nyt Driftsmateriel, og det vil ogsaa koste en Del. Efter den Overfagt, jeg har givet, ville de Krav, den ærede Ordfører gjør, nemlig: en Rystbane til Kjøbenhavn — jeg antager, vi skulle forlorte Strækningen til Kjøbenhavn, det hører i hvert Fald til den store Plan — en fast Bro over Masnedjsund, indløse de lollandiske Baner, bygge en Frihavn, anlægge en Dampfærgehavn, indrette en Route til Jernern og udføre en Del dermed i Forbindelse staaende Projekter, føre til, at man kommer langt op over de 50 Millioner, og det er lidt store Tal at tage i Munden, og sige ugenert om: det kunne vi sagtens overkomme. Saavidt jeg veed, er Kassebeholdningen og Reserbefonden ikke over 50 Mill. for Tiden (Afbrydelse). Jeg vil ikke opstille Detailberegninger; thi dem har jeg gjort for den ærede Ordfører i Udvalget; remsje Tal op her vil jeg ikke, men vil den ærede Ordfører have det gjort i Udvalget inden 3die Behandling en Gang endnu, skal jeg gjøre det. Hvis vi ikke ere enige om Tallene, kan den ærede